

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklíckého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně **Q. D.**, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalované **Policii ČR, Krajskému ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Praha 8, Křižkova 12, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 A 33/2014 – 25,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 A 33/2014 – 25, byla zamítnuta žaloba, kterou žalobkyně (dále „stěžovatelka“) brojila proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 6. 2014, č. j. KRPA-243027-10/ČJ-2014-000022 ve věci svého zajištění za účelem správního vyhoštění. Tento rozsudek Městského soudu v Praze napadla stěžovatelka kasační stížností, kterou podáním ze dne 27. 10. 2014 (učineným prostřednictvím svého zástupce) vzala v celém rozsahu zpět.

Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může návrhatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

Podle § 47 písm. a), věty před středníkem s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhatel svůj návrh zpět.

Projev vůle zástupce stěžovatelky prostřednictvím jejího právního zástupce, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti o tom, že se stěžovatelka v dané věci domáhá zastavení řízení. Zástupce stěžovatelky je k zastupování stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti oprávněn na základě plné moci ze dne 15. 6. 2014, založené ve spisu Městského soudu v Praze. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka vzala svou kasační stížnost zpět ještě před tím, než o ní bylo zdejším soudem rozhodnuto, postupoval Nejvyšší správní soud dle shora citovaných ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s., a řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle prvně zmiňovaného ustanovení nemá žádný z účastníků

právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Jelikož ke zpětvzetí kasační stížnosti nedošlo z důvodů uvedených ve větě druhé citovaného ustanovení, postupoval Nejvyšší správní soud dle obecného pravidla vyjádřeného ve větě první a rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů kasačního řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. listopadu 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu